

המערערים: 1. עידו פורת

2. שי פורת

ממועדון "פורת"

- נ ג ד -

המשיב: האיגוד הישראלי לשחמט

פסק דין

פתח דבר:

1. בפניי ערעור שהוגש ע"י ה"ה עידו ושי פורת ממועדון "פורת" על החלטת מנהלת הליגה מיום 24/5/2025 בעניין זהות הקבוצות שאמורות לעלות לליגה הלאומית.
2. הערעור הוגש לבית הדין מכוח סעיף 9.3.11 (ב') לתקנון האיגוד שמסמיך את בית הדין לדון בערעורים על החלטות מנהל/מנהלת הגביע והליגה.
3. בהחלטתי מיום 3/6/2025 קבעתי – על פי הסמכות הנתונה לי בסעיף 9.3.5 לתקנון – כי עתירה זו תידון בפניי, במותב של דין אחד.
4. בהחלטה האמורה ביקשתי מהצדדים להודיע האם הם מסכימים כי ההכרעה בערעור תהיה על סמך כתבי הטענות מבלי לקיים דיון בעתירה (וזאת על פי הקבוע בסעיף 9.3.7 לתקנון), ושני הצדדים הסכימו לכך.

ההחלטה נשוא הערעור:

5. מנהלת הליגה, בישיבתה (בזום) מיום 24/5/2025 קבעה את זהות העולות מהליגה הארצית לליגה הלאומית ודחתה פה אחד את ערעורו של מר שי פורת שדרש לקיים משחקי מבחן על העלייה לליגה הלאומית בין קבוצתו, שסיימה במקום הרביעי במחוז דרום, לבין הקבוצות שסיימו במקום השלישי במחוז מרכז (סביון) ובמחוז צפון (קריית ים).

6. בהחלטה נקבע כי על פי התקנון המיוחד (נספח לכללי הליגה) ייתכנו משחקי מבחן בין קבוצות שסיימו במקום השלישי בבתים השונים ומאחר ושתי הקבוצות שסיימו במקום השלישי הבטיחו את עלייתן, הרי שמשחקי המבחן מתייתרים.

7. כן נקבע בהחלטה האמורה כי קבוצת פורת סיימה במקום הרביעי ועל כן היא אינה מועמדת לעלייה.

טיעוני המערערים:

8. המערערים מנתחים בערעורם את סעיף 22 לנספח לכללי הליגה וטוענים כי יש להתייחס לקבוצתם (מועדון "פורת") כמי שנמצאת במקום השלישי במחוז דרום.

9. המערערים טוענים – בין היתר – כי מאחר והקבוצה שסיימה במקום הראשון במחוז דרום (ראשון לציון) אינה נספרת משום שיש כבר למועדון ראשון לציון שתי קבוצות בליגה הלאומי, אזי יש לראות בקבוצה שסיימה במקום השני (ותיקי רמת גן) כמי שסיימה במקום הראשון ועל פי עיקרון זה יש לראות בקבוצתם כמי שסיימה במקום השלישי במחוז דרום.

10. המערערים דורשים אם כן שיתנהלו משחקי מבחן על העלייה בין קבוצתם שממחוז דרום לבין הקבוצות שסיימו במקום השלישי בשני המחוזות האחרים.

תגובת מנהלת הליגה לערעור:

11. יו"ר מנהלת הליגה, מר יואל תמנליס, מפנה בתגובתו לסעיפים 22 ו-23 לנספח לכללי הליגה וטוען, בין היתר, כך:

א. מסעיף 22 לנספח לכללי הליגה עולה מפורשות כי דו קרב ייערך בין קבוצות במקום השלישי, כך שלא מגיעים משחקי מבחן לקבוצה שבמקום הרביעי.

ב. מסעיף 23 לנספח לכללי הליגה עולה שמנהלת הליגה רצתה מפורשות למנוע מצב בו קבוצה שסיימה במקום רביעי במחוז כלשהו תועדף על פני קבוצה שסיימה במקום השלישי במחוז אחר.

דיון והכרעה:

12. כפי שיובהר להלן עסקינן בערעור סרק שמוטב היה שלא היה מוגש כלל, ומשהוגש – דינו להידחות.
13. הסעיפים הרלוונטיים שבנספח כללי הליגה הם סעיפים 3, 20, 22 ו-23.
14. סעיף 3 לנספח קובע כדלקמן: "בתום עונת 2025 שתי הקבוצות הראשונות מכל מחוז בליגה הארצית תעלנה לליגה הלאומית".
15. סעיף 20 לנספח קובע כדלקמן: "החל מעונת 2025, אם קבוצה של מועדון שיש לו כבר שתי קבוצות בליגה הלאומית זוכה במקום הראשון בארצית היא לא תעלה ללאומית, במקומה תעלה הקבוצה שזכתה במקום השני באותו בית".
16. סעיף 22 לנספח קובע כדלקמן: "במצב בו שתי קבוצות מאותו מועדון זכאיות לעלות, ובשל ההגבלות, רק אחת יכולה לעלות, תעלה הקבוצה שזכתה במקום יותר גבוה... העולה הנוספת, במקום הקבוצה שלא תעלה, תקבע באמצעות דו קרב בין שתי הקבוצות שזכו במקום השלישי באותם בתים".
17. סעיף 23 לנספח קובע כדלקמן: "במצב ששתי הקבוצות הראשונות בבית מסוים מנועות מלעלות בשל ההגבלה, תעלה הקבוצה שזכתה במקום השלישי באותו בית, וייערך דו קרב בין הקבוצות שסיימו במקום השלישי בבתיים האחרים לקביעת העולה הנוספת".
18. מסעיף 23 לנספח עולה מפורשות כי גם במידה והיה נוצר מצב בו שתי קבוצות במחוז אחד מנועות מלעלות, עדיין הקבוצה שבמקום הרביעי באותו מחוז לא הייתה עולה ולא הייתה משתתפת בדו קרב על קביעת העולה הנוספת.
19. הסעיף האמור מביא לידי ביטוי באופן ברור את העיקרון שקבעה מנהלת הליגה ולפיו בשום פנים ואופן לא תועדף קבוצה שסיימה במקום רביעי במחוז אחד על פני קבוצה שסיימה במקום השלישי במחוז אחר.
20. המערערים מתייחסים בערעורם למצב בו שתי קבוצות במחוז דרום היו מנועות מלעלות ושואלים את השאלה "האם במצב זה הקבוצות במקום השלישי ובמקום הרביעי היו עלות ממחוז דרום?".

21. התשובה לשאלה זו מפורטת כאמור בסעיף 23 לנספח בו נכתב מפורשות כי במצב שכזה תעלה הקבוצה שבמקום השלישי במחוז דרום והעולה הנוספת תהא אחת מהקבוצות שסיימו במקום השלישי במחוזות אחרים.
22. כך או כך לא נוצר כלל מצב בו שתי הקבוצות שסיימו ראשונות במחוז דרום מנועות מלעלות, שכן רק ראשון לציון שסיימה במקום הראשון מנועה מלעלות, בעוד שקבוצת שותיק רמת גן, שסיימה במקום השני, הוכרזה כעולה לאור הוראות סעיף 22 לנספח לכללי הליגה.
23. מנהלת הליגה – בהחלטתה מיום 24/5/2025 – יישמה אם כן באופן נכון את הוראות הנספח לכללי הליגה כאשר קבעה את זהות שש הקבוצות שעולות מהליגה הארצית לליגה הלאומית.
24. בכל אחד משלושת המחוזות הייתה קבוצה אחת שמנועה מלעלות (במחוז דרום ראשון לציון, במחוז מרכז רמת גן ובמחוז צפון מלכי רמת גן) ובמקום אותן שלוש קבוצות עלו שלוש הקבוצות שסיימו במקום השלישי באותו מחוז (אשדוד, סביון וקריית ים).
25. מאחר ומשחקי מבחן (דו קרב) אמורים היו להתקיים רק בין קבוצות שסיימו במקום השלישי (בין לפי סעיף 22 לנספח לכללי הליגה ובין לפי סעיף 23 לכללי הליגה) ומאחר וממילא כל הקבוצות שסיימו במקום שלישי הבטיחו את עלייתן, הרי שלא היה כל צורך במשחקי מבחן, ובוודאי שאין כל הצדקה כי במשחקי המבחן תשתתף קבוצה שסיימה במקום הרביעי.
26. כאמור דלעיל סעיף 23 לנספח לכללי הליגה מעדיף מצב בו ממחוז אחד תעלה רק קבוצה אחת (ולא שתיים כפי שנקבע בסעיף 3 לנספח) על פני מצב בו העולה השנייה מאותו מחוז תהא קבוצה שסיימה במקום הרביעי, שכן במצב בו שתי קבוצות ממחוז אחד מנועות מלעלות נקבע שם שהקבוצה הנוספת שתעלה ליגה תקבע בין שתי הקבוצות שסיימו במקום השלישי בבתים האחרים.
27. אכן ייתכן מצב תיאורטי, שהנספח לכללי הליגה לא נתן לגביו תשובה, בו ארבע קבוצות למשל (מתוך תשע הקבוצות שסיימו במקומות 1-3 במחוזות) יהיו מנועות מלעלות ליגה נוכח הוראת סעיף 20 לנספח לכללי הליגה – שאז העולה השישית תהיה אמורה להיות קבוצה כלשהי שסיימה במקום הרביעי, ברם בעונה שהסתיימה רק שלוש קבוצות היו מנועות מלעלות ליגה ולכן אין כל הצדקה לאפשר עליית ליגה של קבוצה שסיימה במקום הרביעי.

28. כאמור דלעיל העיקרון שהינחה את מנהלת הליגה בניסוח סעיפים 22-23 לנספח לכללי הליגה היה שקבוצה שסיימה במקום הרביעי לא תעלה ליגה על חשבון קבוצה שסיימה במקום השלישי במחוז אחר – והערעור שבפניי מתעלם במופגן מהעיקרון האמור.

29. מקובלים עליי אם כן דברי הסיום שחתמו אחת תגובתו של יו"ר מנהלת הליגה: "לסיום, ערעורו של פורת מתבסס על תרחישים דמיוניים של מצבים שלא התרחשו, הלקוחים מהרהורי ליבו של המערער ואין בהם כל אחיזה בכללי הליגה".

30. מכל הטעמים האלה מצאתי כאמור לנכון לדחות את הערעור ולהותיר על כנה את החלטת מנהלת הליגה מיום 24/5/2025.

31. כמו כן מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכות המוקנית לבית הדין בסעיף 9.3.14 לתקנון האיגוד, שקובע כי "בית הדין העליון רשאי לחייב צד לערעור או לעתירה בתשלום הוצאות", ולחייב את המערערים לשלם לאיגוד הישראלי לשחמט הוצאות בסך של אלף ₪ (1,000 ₪) שישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

32. לעניין הכלי של חיוב בהוצאות מובהר כי אומנם לעמדת ייש לעשות בו שימוש במשורה, ברם במקרה דנן – כשמדובר בערעור סרק טורדני וחסר כל בסיס – יש גם ייש הצדקה לעשות בו שימוש.

33. למותר לציין כי בסעיף 5 להחלטתי מיום 3.6.2025 הצעתי למערערים לשקול אם הם עומדים על ערעורם ובסעיף 6 להחלטתי זו הופנתה תשומת הלב להוראות סעיף 9.13.14 לתקנון שעניינו פסיקת הוצאות – ברם המערערים מצאו לנכון לעמוד על ערעורם ולכך יש מחיר.

34. לסיכום – הערעור דנן נדחה תוך חיוב המערערים בתשלום הוצאות לאיגוד הישראלי לשחמט בסך של 1,000 ₪.

דן מלכיאלי, עו"ד

נשיא בית הדין

ניתן היום: 17/6/2025.